

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 13. junija 2018(*)

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 2(1)(a) – Področje uporabe – Obdavčljive transakcije – Dobava blaga za plačilo – Prenos nepremičnine na delničarja, ki ga opravi delniška družba kot plačilo za odkup njegovih delnic“

V zadevi C-421/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska) z odločbo z dne 22. marca 2017, ki je na Sodišče prispela 13. julija 2017, v postopku

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

proti

Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, C. Toader (poročevalka) in A. Prechal, sodnici,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za estonsko vlado N. Grünberg, agentka,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. De Socio, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo R. Lyal in M. Owsiany-Hornung, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006,

L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Szef Krajowej Administracji Skarbowej (direktor nacionalne davne uprave, Poljska) in Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie (v nadaljevanju: družba Polfarmex) zaradi zavezujoče informacije, ki jo je na to družbo naslovil Minister Finansów (minister za finance, Poljska, v nadaljevanju: minister) in v kateri je zadnjenavedeni menil, da se transakcija, v okviru katere družba Polfarmex namerava prenesti lastninsko pravico na nepremičninah na družbo z omejeno odgovornostjo, imetnico delnic, ki jih je izdala družba Polfarmex, kot plačilo za te delnice v okviru postopka za njihov odkup, dovoljenega z nacionalno zakonodajo, obdavči z davkom na dodano vrednost (DDV).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 7 in 35 Direktive o DDV je navedeno:

„(7) Skupni sistem DDV bi moral, kljub temu da stopnje in oprostitve niso popolnoma usklajene, voditi v nevtralnost konkurence, kar pomeni, da bo imelo podobno blago na ozemlju vsake države članice enako davčno obremenitev ne glede na število proizvodnih in distribucijskih faz.

[...]

(35) Treba je pripraviti skupni seznam oprostitev, da bi se lastna sredstva Skupnosti v vseh državah članicah lahko pobirala na enoten način.“

4 Člen 2(1) te direktive določa:

„Predmet DDV so naslednje transakcije:

(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;

[...]“

5 Člen 9(1) navedene direktive določa:

„Davčni zavezanec‘ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

„Ekonomska dejavnost‘ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

6 Člen 12(1) in (2) te direktive določa:

„1. Države članice lahko štejejo za davčnega zavezanca vsakogar, ki priložnostno opravi transakcijo v zvezi z dejavnostmi iz drugega pododstavka člena 9(1), in zlasti eno od naslednjih transakcij:

(a) dobavo objekta ali delov objekta in zemljišča, na katerem objekt stoji pred prvo uporabo;

(b) dobavo zemljišča za gradnjo.

2. Za namene odstavka 1(a) se kot ‚objekt‘ šteje vsaka konstrukcija, trajno povezana s tlemi ali v tleh.

Države članice lahko določijo podrobne pogoje uporabe kriterija iz odstavka 1(a) za prenos objektov in lahko določijo, kaj šteje za ‚zemljišče, na katerem objekt stoji‘.

Države članice lahko namesto kriterija prve uporabe uporabljajo tudi drug kriterij, kot je obdobje od datuma dokončanja objekta do datuma prve dobave ali obdobje od datuma prve uporabe do datuma naslednje dobave, pod pogojem, da ta obdobja niso daljša od petih oziroma dveh let.“

7 V skladu s členom 14(1) Direktive o DDV „dobava blaga“ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.

8 Člen 135(1) iz poglavja 3 te direktive, naslovljenega „Oprostitve za druge dejavnosti“, določa:

„Države članice oprostitijo naslednje transakcije:

[...]

(f) transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen dokumentov, ki ustanavljajo lastništvo na blagu, in pravic ali vrednostnih papirjev iz člena 15(2);

[...]

(j) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz točke (a) člena 12(1);

[...]“

Poljsko pravo

Zakon o izvajanju zakona o nacionalni davčni upravi

9 V skladu s členom 206(1) Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (zakon o izvajanju zakona o nacionalni davčni upravi), kakor je bil spremenjen (Dz. U. iz leta 2016, pozicija 1948) in ki je začel veljati 1. marca 2017, v sodnih postopkih, ki se nanašajo na prošnje za izdajo zavezujoče informacije, v katerih je ali bi lahko bila stranka na podlagi prejšnjih določb minister, pristojen za javne finance, direktor nacionalne davčne uprave prevzame njegove pravice in obveznosti, razen če ni določeno drugače.

Zakon o DDV

10 Člen 2(1)(a) Direktive o DDV je v poljsko pravo prenesen s členom 5(1), točka 1, ustawa o podatku od towarów i usług (zakon o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 (Dz. U. št. 54, pozicija 535), kakor je bil spremenjen (Dz. U. iz leta 2011, št. 177, pozicija 1054) (v nadaljevanju: zakon o DDV), v skladu s katerim sta dobava blaga in opravljanje storitev, ki sta opravljena za plačilo, predmet DDV na nacionalnem ozemlju.

11 Člen 6(1) zakona o DDV določa, da se določbe tega zakona ne uporabljajo za „transakcije prenosa podjetja ali organiziranega dela podjetja“.

12 Člen 14(1) Direktive o DDV je v poljsko pravo prenesen s členom 7(1) zakona o DDV, ki določa, da „dobava blaga iz člena 5(1), točka 1, pomeni prenos pravice do razpolaganja z blagom

kot lastnik“.

13 člen 15(1) in (2) zakona o DDV določa:

„1. Davčni zavezanci so pravne osebe, organizacijske enote brez statusa pravne osebe in fizične osebe, ki neodvisno opravljajo ekonomsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Ekonomska dejavnost je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

Zakonik o gospodarskih družbah

14 člen 359 Kodeks spółek handlowych (zakonik o gospodarskih družbah) z dne 15. septembra 2000, kakor je bil spremenjen (Dz. U. iz leta 2016, št. 1578, v nadaljevanju: zakonik o gospodarskih družbah), določa:

„1. Delnice se lahko umaknejo, če to določa statut. Delnica se lahko umakne s soglasjem delničarja tako, da jo pridobi družba (prostovoljni umik), ali brez njegovega soglasja (prisilni umik). Delnice se ne smejo prostovoljno umakniti več kot enkrat vsako poslovno leto. Pogoje za prisilni umik in postopek prisilnega umika določa statut.

2. Za umik delnice je potreben sklep skupščine. V sklepu morajo biti navedeni zlasti pravna podlaga za umik, višina plačila, do katerega je upravičen delničar, čigar delnice so bile umaknjene, ali obrazložitev, zakaj se delnice umikajo brez plačila, in način zmanjšanja osnovnega kapitala. Delnice se prisilno umaknejo za plačilo, ki ne sme biti nižje od vrednosti neto aktive, ki ustreza eni delnici – tako kot je navedeno v računovodskih izkazih za zadnje poslovno leto – zmanjšane za znesek, ki je namenjen razdelitvi med delničarje. [...]“

15 člen 360(1) tega zakonika določa, da umik delnic zahteva zmanjšanje osnovnega kapitala. Sklep o zmanjšanju osnovnega kapitala se sprejme na skupščini, na kateri se sprejme sklep o umiku delnic.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 Polfarmex, delniška družba, ki ima sedež v Kutnu (Poljska), je dejavna na področju proizvodnje farmacevtskih proizvodov. Iz tega naslova je zavezanka za DDV.

17 Družba Polfarmex je nameravala preoblikovati osnovni kapital družbe tako, da bi odkupila del delnic, ki jih je imela v tem kapitalu v lasti družba z omejeno odgovornostjo, v skladu z enim od načinov „umika“, ki je določen z zakonikom o gospodarskih družbah, in sicer avtomatskim, prisilnim ali prostovoljnim umikom. Nadomestilo, ki bi ga bilo treba plačati iz naslova tega umika tej drugi družbi z omejeno odgovornostjo, bi bilo prenos lastninske pravice na določenih zemljiših in zgradbah, ki so na njih, ter na pripadajoči opremi.

18 V tem pogledu je družba Polfarmex pri ministru zaprosila za izdajo zavezujoče informacije, da bi se ugotovilo, ali bi bilo treba, na eni strani, umik delnic, ki jih je imela v lasti družba z omejeno odgovornostjo, in na drugi strani, prenos lastninske pravice na nepremičninah v korist zanj navedene obdavčiti z DDV.

19 Družba Polfarmex je v svoji prošnji navedla, da zadevni transakciji ne smeta biti obdavčeni z DDV, saj pri tem ne bo delovala v okviru ekonomske dejavnosti, ki jo opravlja, ne v fazi umika

delnic ne v fazi prenosa lastninske pravice na nepremičninah. Navedena družba meni, da ti transakciji predstavljata enotno kompleksno transakcijo, ki jo sestavljata umik delnic in ustrezno plačilo, in da naj bi obstajala vzročna zveza med tema dvema transakcijama, tako da bi bilo napačno, če bi se za namene obdavčitve obravnavali ločeno.

20 Minister je v zavezujoči informaciji ugotovil, da mora biti prenos nepremičnine v zameno za umik delnic obravnavan kot dobava blaga, ki se opravi za plačilo in je obdavčena z DDV v smislu člena 5(1), točka 1, zakona o DDV. Po mnenju ministra naj bi med strankama transakcije obstajalo obligacijsko razmerje, pri čemer se družba Polfarmex na družbo z omejeno odgovornostjo, ki je imetnica delnic v njenem kapitalu, zavezuje prenesti lastninsko pravico na nepremičninah, delnice, ki so predmet umika, pa predstavljajo protidajatev temu prenosu. Povedano drugače, ker naj bi šlo za dobavo blaga v zameno za protidajatev, naj bi transakcija morala biti obdavčena z DDV.

21 Družba Polfarmex je pri Wojewódzki S d Administracyjny w Warszawie (upravno sodišče vojvodstva v Lodžu, Poljska) vložila tožbo za odpravo navedene informacije.

22 To sodišče je s sodbo z dne 10. marca 2015 odpravilo isto zavezujočo informacijo, pri čemer je ugotovilo ne samo, da nameravana transakcija družbe Polfarmex ni transakcija, izvršena v okviru njene ekonomske dejavnosti, ampak tudi, da se mora preučitev uporabe DDV nanašati na celotno transakcijo. V tem primeru pa naj bi šlo za eno in isto kompleksno transakcijo, ki jo sestavlja umik delnic skupaj s prenosom protidajatve v naravi na delničarja za umaknjene delnice. Umik delnic naj bi bil tudi tesno povezan s prenosom lastninske pravice na blagu iz naslova nadomestila, pri čemer naj bi bili ti dve plati transakcije medsebojno odvisni. Iz tega naj bi izhajalo, da se prenos nepremičnin na delničarja ne bi smel obravnavati kot neodvisna in ločena transakcija, ki je obdavčena z DDV, ker v skladu z zakonom o DDV umik delnic to ni.

23 Minister je zoper to sodbo pri predložitvenem sodišču, in sicer pri Naczelny S d Administracyjny (vrhovno upravno sodišče, Poljska), vložil kasacijsko pritožbo.

24 Predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe navaja, da v skladu z njegovo sodno prakso, ki se nanaša na družbe z omejeno odgovornostjo, prenos nepremičnine, ki jo opravi takšna družba, na družbenika v zameno za pridobitev poslovnega deleža, ki ga ta ima v tej družbi, predstavlja obdavčljivo transakcijo v smislu člena 5(1), točka 1, in člena 7(1) zakona o DDV. Predložitveno sodišče ob upoštevanju te sodne prakse pojasnjuje, da kljub podobnosti med umikom poslovnih deležev in umikom delnic obdavčenje nameravane transakcije z DDV v predloženi zadevi povzroča dvome glede pogoja delovanja kot davčni zavezanec in glede odplačnosti te transakcije, ker po umiku delnic delni ska družba, kot je Polfarmex, ne prejme nobene neposredne protidajatve, saj so delnice, ki predstavljajo del njenega osnovnega kapitala, izbrisane in se navedeni osnovni kapital ustrezno zman a.

25 V teh okoliščinah je Naczelny S d Administracyjny (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je prenos nepremičnine na delničarja, ki ga opravi delni ska družba kot nasprotno dajatev za umik njegovih delnic, predmet obdavčitve z DDV na podlagi člena 2(1)(a) Direktive 2006/112?“

Vprašanje za predhodno odločanje

26 Predložitveno sodišče želi z vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 2(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da je prenos lastninske pravice na nepremičninah s strani delni ske družbe v korist enega od njenih delničarjev, ki je, kot je to v postopku v glavni stvari, opravljen kot plačilo navedene delni ske družbe za odkup delnic, ki jih ima ta delničar v njenem osnovnem kapitalu, v okviru mehanizma za umik delnic, določenega z nacionalno zakonodajo, dobava blaga za plačilo,

ki je predmet DDV.

27 Najprej je treba spomniti, da Direktiva o DDV določa skupni sistem DDV, ki temelji zlasti na enotni opredelitvi obdavčljivih transakcij (sodba z dne 20. junija 2013, Newey, C-653/11, EU:C:2013:409, točka 39 in navedena sodna praksa).

28 V skladu s členom 2(1)(a) Direktive o DDV so predmet DDV dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.

29 V skladu s členom 9(1) Direktive o DDV je „davčni zavezanec“ vsaka oseba, ki kjer koli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti. Za „ekonomsko dejavnost“ se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

30 V členu 14(1) Direktive o DDV je „dobava blaga“ opredeljena kot prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.

31 Iz tega izhaja, da je določena transakcija natančno lahko obdavčena z DDV samo, če vključuje prenos lastninske pravice, ki pripada davčnemu zavezancu, ki deluje kot tak na ozemlju države članice, v zameno za plačilo.

32 Glede transakcije, obravnavane v postopku v glavni stvari, ni sporno, prvič, da bo zaradi nameravane transakcije med družbo Polfarmex in njenim delničarjem prišlo do prenosa lastninske pravice na nepremičninah ter, drugič, da je družba Polfarmex davčna zavezanca.

33 Tretjič, pogoj glede kraja dobave zadevnih nepremičnin je neizpodbitno izpolnjen, saj je bila transakcija opravljena na ozemlju države članice, in sicer na Poljskem.

34 Četrto, v zvezi z morebitno odplačnostjo transakcije prenosa lastninske pravice na nepremičninah s strani delniške družbe na delničarja v zameno za odkup delnic, katerih imetnik je ta delničar, v okviru mehanizma, ki je določen z nacionalno zakonodajo, je treba navesti, da je dobava blaga opravljena „za plačilo“ v smislu člena 2(1)(a) Direktive o DDV le, če med dobaviteljem in pridobiteljem obstaja pravno razmerje, v okviru katerega se izmenjajo vzajemne dajatve, pri čemer plačilo, ki ga prejme dobavitelj, pomeni dejansko protivrednost dobavljenega blaga (sodbi z dne 27. aprila 1999, Kuwait Petroleum, C-48/97, EU:C:1999:203, točka 26, in z dne 21. novembra 2013, Dixons Retail, C-494/12, EU:C:2013:758, točka 32).

35 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da prav je Sodišče že odločilo, da prenos lastninske pravice na nepremičnini z zavezanca za DDV v korist državnega proračuna ene od držav članic ali lokalne skupnosti take države, ki se izvede kot plačilo za neplačani davek, ni predmet DDV, ker ta ob upoštevanju enostranske narave plačila davčnega dolga ne predstavlja odplačne dobave blaga (sodba z dne 11. maja 2017, Posnania Investment, C-36/16, EU:C:2017:361, točki 35 in 36), v obravnavanem primeru med dobaviteljem nepremičnin in njihovim pridobiteljem obstaja pravno razmerje, v okviru katerega družba Polfarmex prenaša lastninsko pravico na nepremičninah na svojega delničarja v zamenjavo za delnice, ki jih ima zadnjenavedeni v lasti. Tako obe stranki s tem, da si medsebojno preneseta lastninsko pravico, v transakciji sodelujeta hkrati kot dobavitelja in kot pridobitelja.

36 Zato gre za pravno razmerje, v okviru katerega so izmenjane vzajemne dajatve, pri čemer ena dajatev predstavlja protivrednost drugi, v smislu sodne prakse Sodišča, navedene v točki 31 te sodbe.

37 Glede, petič, pogoja delovati kot davčni zavezanec v okviru nameravane transakcije, je

treba poudariti, da davčni zavezanec v smislu člena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV, na celoma na ta način deluje samo, če deluje v okviru svoje ekonomske dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 1995, Armbrecht, C-291/92, EU:C:1995:304, točka 17).

38 Glede pojma „ekonomska dejavnost“ je Sodišče ugotovilo, da ga je treba razumeti tako, da obsega vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve. Iz analize teh opredelitev sta razvidna široko področje uporabe tega pojma in njegova objektivnost v smislu, da se dejavnost obravnava kot taka, neodvisno od njenih namenov ali rezultatov. Dejavnost je tako praviloma opredeljena kot „ekonomska“, če je trajna in se opravlja za plačilo, ki ga prejme tisti, ki je opravil transakcijo (sklep z dne 20. marca 2014, Gmina Wrocław, C-72/13, neobjavljen, EU:C:2014:197, točka 16 in navedena sodna praksa).

39 Iz tega izhaja, da člen 9 te direktive za DDV določa zelo široko področje uporabe (glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, točka 31 in navedena sodna praksa).

40 Družba Polfarmex je v obravnavanem primeru v okviru postopka pred davčno upravo navajala, da naj bi obe zadevni transakciji predstavljali enotno kompleksno transakcijo, ki obsega umik delnic in ustrezno plačilo, in sicer dobavo blaga.

41 Vendar pa je treba ob upoštevanju vzajemne narave storitev med obema družbama in dvojne vloge vsake izmed strank v okviru njunega pravnega razmerja, in sicer kot dobavitelj na eni strani in pridobitelj na drugi strani, razlikovati med obema transakcijama, tako kot izhaja iz točke 36 te sodbe.

42 Glede transakcije v zvezi z dobavo nepremičnin iz zadeve v glavni stvari bi bilo treba šteti, da mora biti takšna transakcija predmet DDV, če bi se izkazalo, da te nepremičnine, na katerih lastninsko pravico družba Polfarmex prenese v zameno za nameravani „umik“, predstavljajo blago, ki se uporablja za „ekonomska dejavnost“ te družbe v širšem smislu, kot izhaja iz navedene sodne prakse v točkah 38 in 39 te sodbe, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče. Glede tega samo dejstvo, da naj bi bil namen tega prenosa lastninske pravice plačilo teh delnic in da naj bi ta transakcija spadala v okvir prestrukturiranja družbe Polfarmex, ne more voditi do ugotovitve, da je takšna dobava nepremičnin izključena s področja uporabe člena 2(1)(a) Direktive o DDV.

43 V prej navedeno pa ne posega to, da člen 135(1)(j) Direktive o DDV določa oprostitve plačila DDV za dobavo objektov, razen tistih objektov, ki so navedeni v členu 12(1)(a) te direktive, ki se nanaša na dobavo objekta ali dela objekta in zemljišča, na katerem objekt stoji, pred prvo uporabo. Treba je namreč zlasti navesti, da so te določbe, če se obravnavajo skupaj, Sodišče vodile do tega, da razlikuje med starim in novim objektom, saj se na celoma stare nepremičnine ne obdavčijo z DDV (glej zlasti sodbi z dne 12. julija 2012, J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard, C-326/11, EU:C:2012:461, točka 21, in z dne 16. novembra 2017, Kozuba Premium Selection, C-308/16, EU:C:2017:869, točka 30). Ker se vprašanje za predhodno odločanje na nanaša na navedene določbe in ker Sodišče ne razpolaga z nikakršno informacijo v zvezi s tem, je predložitveno sodišče pristojno, da določi, če je to potrebno, ureditev, ki se v zvezi s tem uporablja za nepremičnine, ki so predmet dobave v zadevi v glavni stvari.

44 Glede transakcije „umika“ delnic iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da se sama pridobitev in imetništvo delnic ne moreta šteti za „ekonomske dejavnosti“ v smislu Direktive o DDV. Zgolj pridobitev finančnih deležev v drugih podjetjih ne pomeni izkoriščanja premoženja, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka, ker morebitna dividenda kot rezultat te udeležbe izhaja iz samega lastništva premoženja in ni protistoritev za nobeno ekonomsko dejavnost v smislu te direktive (sodba z dne 26. maja 2005, Kretztechnik, C-465/03, EU:C:2005:320, točka 19 in navedena sodna praksa).

45 Če pridobitev finančnih deležev v drugih podjetjih torej ni ekonomska dejavnost v smislu omenjene direktive, velja enako za transakcije prenosa teh deležev (sodba z dne 20. junija 1996, Wellcome Trust, C-155/94, EU:C:1996:243, točka 33).

46 Glede za navedene preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(1)(a) Direktive o DDV razlagati tako, da je prenos lastninske pravice na nepremičninah s strani delniške družbe v korist enega od njenih delničarjev, ki je, kot je to v postopku v glavni stvari, opravljen kot plačilo navedene delniške družbe za odkup delnic, ki jih ima ta delničar v njenem osnovnem kapitalu, v okviru mehanizma za umik delnic, določenega z nacionalno zakonodajo, dobava blaga za plačilo, ki je predmet DDV, če se navedene nepremičnine uporabljajo za ekonomsko dejavnost te delniške družbe.

Stroški

47 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Člen 2(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je prenos lastninske pravice na nepremičninah s strani delniške družbe v korist enega od njenih delničarjev, ki je, kot je to v postopku v glavni stvari, opravljen kot plačilo navedene delniške družbe za odkup delnic, ki jih ima ta delničar v njenem osnovnem kapitalu, v okviru mehanizma za umik delnic, določenega z nacionalno zakonodajo, dobava blaga za plačilo, ki je predmet davka na dodano vrednost, če se navedene nepremičnine uporabljajo za ekonomsko dejavnost te delniške družbe.

Podpisi

* Jezik postopka: poljščina.